

denne Indvending vilde være velgrundet; thi jeg mener, at Grundloven maa ansees fyldestgjort ved en saadan Bestemmelse, som den, Lovudkastet indeholder. Naar det nemlig ved Lov foreskrives, at den hidtilværende patrimonielle Skiftejurisdiction skal overdrages enten til vedkommende Birkets Betjente, eller til de vedkommende Herredsfogeder eller kongelige Birkedommere, Alt efter Regjeringens nærmere Bestemmelse for hvert enkelt Tilfælde, da er det i Medfør af en saadan Lov og i specielt Henhold til samme, at Regjeringen i ethvert mødende Tilfælde tager denne Bestemmelse; det kan for saavidt virkeligt siges, at den dømmende Magts Udøvelse er bleven ordnet ved Lov, og den Beslutning, Regjeringen saaledes fatter i Kraft af Loven, kan antages at gaae ind under Grundlovens § 29, hvorefter Regjeringen har at drage Omsorg for Lovens Fuldblyrdelse. Jeg kan fra den Side ingen Betænkelse have ved at tiltræde Udkastet. Endnu skal jeg kun tilføie, at jeg med Udvalget er enig i, at Overformynderibestyrelsen, i alt Fald indtil en ny Communallov kan udkomme, bør følge med Skiftejurisdictionen, og ligeledes deri, at der med Hensyn til Lægsvæsenet forholdes efter Lovudkastet. De øvrige Punkter, som den ærede Ordfører har omtalt, skal jeg for Tiden lade uberørte, fordi jeg antager, at de nærmest angaae Lovudkastets Enkeltheder, og som saadanne først vilde blive at discutere under Sagens anden Behandling.

Justitsministeren: Ligesaa hjært som det har været mig at høre, at den sidste ærede Taler tiltraadte det Forslag, som er gjort i det forelagte Udkast til Ordningen af denne Sag, ligesaa meget maa jeg beklage, at han ved Drøftelsen af et Punkt, som ikke kan Andet end være mig meget magtpaaliggende, er kommen til et andet Resultat end det, jeg er kommen til efter moden Overveelse af Sagen. Jeg skal ikke her gaae nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes Grundlovens § 74 maatte fortolkes og forstaaes, naar den finder Anvendelse paa Spørgsmaalet, om en Birketurisdiction kan nedlægges eller indbrages under den tilgrændsende Herredsjurisdiction; men i dette Spørgsmaal troer jeg overhovedet at kunne slutte mig til den foregaaende Taler for Veile

Amt, som har udtalt mine Anskuelser derom. Men hvad det Spørgsmaal angaaer, som den sidste Taler senere berørte, nemlig om det vilde være nødvendigt, at der til Nedlæggelsen af en Birketurisdiction skulde behøves en Lov, medens der derimod til Vedblivelsen af en Birketurisdiction ikke skulde behøves nogen Lov, da er jeg af en aldeles modsat Mening af hvad han yttrede. Jeg skal tillade mig at anføre mine Grunde derfor. Birketretten blev ved Lovens 5—3—20 tilstaaet dem, som besad frit Jordegods og vare i Besiddelse af adelige Rettigheder. Under Birketretten forstaaes hovedsageligt Retten tidligere til at falde og senere til at foreslaae Dommere og Birketbetjente, men under den samme Birketret har man senere, og vistnok med god Grund, forstaaet tillige den Ret at have et bestemt Birk. Den ærede sidste Taler erkendte ogsaa denne Fortolkning som den rette. Det er ogsaa af Cancelliet, som i sin Tid affattede Forordningen af 3die Juni 1809 om Birketrets Ophævelse, antaget, at Loven maatte forstaaes paa denne Maade, at Birketretten fornemmeligt gif ud paa at skaffe Birkepatronerne eller Godseierne Ret til at udnævne og senere foreslaae Birkedommere, men dog tillige maatte indbefatte Retten til, at der var et Birk, altsaa en særegen Jurisdiction paa Godset. Det forekommer mig nu, at ligesaavel som tidligere, naar en Eier eller Besidder af et Gods ikke var i Besiddelse af adelige Rettigheder, Birketretten saa længe maatte hvile og udøves af Kongen, saa maatte ogsaa nu, efterat Birketretten aldeles er ophævet, Forslagsretten, og dermed tillige den dertil annecterede Ret for Godserne, til at have en særegen Jurisdiction, være bortfalden. Altsaa haves der en Lov nu, for at enhver Birketurisdiction, naar den bliver ledig, kan indbrages under de ordinaire Jurisdictioner, under den Jurisdiction, hvis ordinaire Dommer dog endnu altid udøver adskillige ikke uvæsentlige Forretninger i Birketurisdictionen. Jeg kommer saaledes til det Resultat, at, naar Birketretten ophæves efterhaanden som Vacance indtræffer, — thi man kan vel anføre det som en afgjort Sag, at, saalænge de af private Birkepatroner kaldede Birkedommere endnu sidde i deres Om-